

2003:67

Interpellation av Ann-Katrin Åslund (fp) om besparingar inom socialpsykiatrin

Flera människor har mist livet och mångfald fler skadats i de tragedier som inom loppet av två veckor utspelat sig i Åkeshov och på Västerlånggatan. Även om frågetecknen kvarstår kring varför de två gärningsmännen utfört sina vansinnesdåd, är det vår skyldighet som politiker att fundera över vår del av ansvaret för det inträffade.

Händelserna ger anledning att rikta ljuset mot socialpsykiatrin. För samtidigt som människor frågar sig varför tragedier av detta slag kunnat inträffa, skärps besparingskraven på socialpsykiatrin runt om i Stockholm. I stadsdelarnas tertialrapporter finns åtskilliga exempel på hur svångremmen dras åt när det gäller insatser för människor med psykiska funktionshinder.

På Norrmalm hotas det rörliga stödteamet på Karlbergsvägen, liksom den öppna verksamheten "Nya Verkstan". I Liljeholmen föreslås besparingar på två miljoner kronor inom socialpsykiatrin, trots att verksamheten håller sig inom budgetramarna. I Hässelby-Vällingby hotas verksamheter för sysselsättning och arbetsträning av nedläggning. Detta är bara några i raden av exempel, som skulle kunna göras mycket lång.

Kommunerna har genom psykiatrireformen givits ett tydligare ansvar att samordna samhällets insatser till människor med långvariga och allvarliga psykiska störningar. I Stockholms stads policydokument för socialpsykiatrin står bland annat följande att läsa:

"Den enskildes rätt till kontinuitet och sammanhang i sin livssituation ska säkras i stadens omvårdnad av psykiskt störda. Människor med psykiska störningar ska ha tillgång till värdigt boende, meningsfull sysselsättning och gemenskap."

Att uppnå dessa mål, samtidigt som besparingskraven leder till nedläggningar av verksamhet och stopp för nya boenden för psykiskt sjuka i stadsdelarna, framstår som en närmast omöjlig uppgift.

Med anledning av detta vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. Anser borgarrådet att det finns ett samband mellan brister inom socialpsykiatrin, och de tragedier som utspelat sig i Åkeshov och på Västerlånggatan?
2. Vilka effekter tror borgarrådet att de nedskärningar som nu sker inom stadsdelarnas socialpsykiatriska verksamhet kan få?
3. Avser borgarrådet vidta några stadsövergripande åtgärder för att utreda de problem och eventuella brister som finns inom socialpsykiatrin?

Stockholm den 2 juni 2003

Ann-Katrin Åslund